

[Lilli Gydenkilde]

Men der er nu ikke tvivl om, at der stadig skal gøres noget. Uligelønnen er stadig væk et kæmpeproblem, som rækker ind i mange andre områder end lige netop det, at man også får forskellig løn udbetalt på lønchecken. Der mener jeg, at man godt kan pålægge vores finansminister, som på mange måder er den ene part, at han forhandler videre med kommunerne og tager det med ind i diskussionerne og ikke mindst tager det med i overenskomstforhandlingerne, selv om det formelt ikke er ham, der forhandler. Reelt er det ham, der forhandler, ellers er det indenrigsministeren, men vi ved godt, hvordan klaveret spiller: Det er finansministeren, der har hånd i hanke med det, og det skal han vel egentlig også have, selv om man af og til kan synes, den er lidt hård. Jeg mener, det er vigtigt, at han går lidt bedre ind i dette her.

SF har jo rejst problemet rekruttering af kvindelige forskere til universiteter og højere læreanstalter, og derfor er vi selvfølgelig godt tilfreds med, at både statsministeren og undervisningsministeren nu vil udvide, så der kommer nogle flere professorater m.m. Det skal de have tak for, og så skal jeg ikke undlade at sige, at hvis vi skal have en ordentlig kønssammensætning, skal disse stillinger faktisk besættes udelukkende med kvinder. Det må jeg bede om at der bliver gjort opmærksom på. Ellers varer det lige så længe endnu, før vi får reel kønssammensætning og dermed reel ligestilling på de her områder.

Statsministeren har et afsnit om strukturen på arbejdsmarkedet, hvoraf det klart fremgår, at masser af kvinder er på lavtlønsområdet. Jeg var meget glad for, at det afsnit var med. Vi har igennem årene talt meget om de højtuddannede og højtlønnede kvinder – eller forholdsvis højtlønnede kvinder – som i hvert tilfælde inden for staten er gået nogle skridt ad vejen mod ligestilling og flere kvinder på pladserne.

Men der er noget galt i den nedre ende, i bunden. Vi bliver nok nødt til, når vi nu skal snakke holdningsændringer, at tænke over og stille nogle spørgsmål om og eventuelt forske noget mere i, hvorfor det er sådan, at arbejde på hospitaler, pasning af børn, hjemmehjælp for de gamle er næsten rene kvindefag. Hvoraf kommer det, at det er rene lavtlønsområder? Hvoraf kommer det, at den udgift, som skyldes, at farmand skal have sendt sin bil ned på

værkstedet på hjørnet til en god mekaniker, der har en god løn, er god nok – og det er udmærket, farmand er glad for bilen – men hvorfor er farmand ikke lige så glad for at betale penge for at få passet børnene, sin syge mor, de gamle?

Hvad er der i vejen med os, siden vi synes, det er helt i orden, at mekanikere skal have gode lønninger, fordi de udfører teknikerarbejde, mens arbejdet med det kæreste, vi har, nemlig vores syge, vores børn, vores gamle, gerne må være lavtlønsområde? Vi er nødt til at forske noget mere i dette her. Jeg ved godt, det har noget at gøre med faglige kampe og alt det her. Men så er det dér, vi må sætte ind, så må vi jo bede organisationerne om at vågne op og gøre noget på de her områder og lade være med bare at tænke på sig selv hele tiden, for på den måde får vi ikke ligeløn og derved ligestilling.

Jeg skal også udtrykke tilfredshed med, at ligestillingsministeren nu lover at gå i gang med at arbejde på, at nogle flere mænd fremover kan bruge orlovsordningerne. Det er utrolig vigtigt, at orlovsordningerne ikke bliver opfattet, som de bliver af nogle: Det er nogle love, man har lavet, og det er kvinderne tilbage til kødgryderne.

Det har jo aldrig været hensigten.

Det er vigtigt, at vi finder nogle ordninger, som gør, at mændene kan være lidt mere med på de her områder, og jeg kunne da godt forestille mig, at man kunne tage deltidsorlov med i drøftelserne.

Hvis mændene har svært ved at sige stop for arbejdet i 13 uger, så lad os prøve at afkorte perioderne. Hvis vi siger: I kan tage 1 måned eller 13 uger på deltidsarbejde – så kan de jo holde halvdagsorlov sammen med deres børn. Det skal selvfølgelig gå op i en højere enhed. Det betyder, at vi skal have nogle halvdagsbørnehaver eller eventuelt få det til at matche på en eller anden måde.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi tager alt det dér og smider det op i luften og siger: Hvordan får vi taget fat på at gøre det her meget mere fleksibelt? Og dér skal vi igen opfordre ligestillingsministeren – som også er statsminister, hvis jeg må sige det på den måde – til at samarbejde, for at vi kan komme nogle skridt ad den rigtige vej. Det kan blandt andet gøres ved at lave nogle møder med organisationens folk. Der er mange ting, det er vigtigt at holde møder om.